

[Socialministeren]*ad 1)*

Vi ved fra erfaringer og undersøgelser, at der er meget, der tyder på, at der allerede efter 3 måneders ledighed typisk begynder at indtræde nogle negative virkninger i form af besvær med at strukturere tiden og dalende selvværdsfølelse.

Jo svagere tilknytning til arbejdslivet et menneske har, jo mere udsat er pågældende for disse negative virkninger.

Derfor mener jeg, at det er vigtigt at sætte ind straks med beskæftigelsesmuligheder for de unge under 20 år.

ad 2)

Med retten til beskæftigelse følger også en pligt for den unge til at påtage sig beskæftigelsestilbudet, forstået således, at afvisning betyder, at der ikke i stedet kan ydes kontanthjælp.

I denne forbindelse er det vigtigt, at kommunerne så vidt muligt sørger for, at de unge får adgang til at vælge mellem flere beskæftigelsesmuligheder.

Med hensyn til beskæftigelsesmulighederne er der med forslaget lagt op til, at kommunerne skal have meget frie hænder med hensyn til lokalt at »definere«, hvilket arbejde der skal indgå i ordningen.

Det forudsættes, at kommunerne bl.a. benytter de foranstaltninger, der kan iværksættes efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Også med hensyn til timeløn skal ordningen følge reglerne i Arbejdsministeriets beskæftigelseslovgivning m.m.

Den samlede månedsløn efter skat skal svare til et gennemsnitligt kontanthjælpsniveau. Derfor kan det blive nødvendigt at sætte den ugentlige arbejdstid lavere end den normale. Kommunerne kan i så fald supplere med nogle timers undervisning.

Regeringen er indstillet på at nedsætte et udvalg med repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Arbejdsministeriet, Undervisnings- og Forskningsministeriet og Socialministeriet, der skal drøfte socialpolitiske og arbejdsmarkedsmæssige forhold i forbindelse med ordningens gennemførelse og følge udviklingen.

Ungdomsydelsesordningen skal strække sig over 5 måneder, medmindre den unge får al-

mindeligt arbejde eller påbegynder en uddannelse forinden.

Er den unge efter de fem måneder på ungdomsydelse endnu ikke fyldt 20 år, gælder bistandslovens almindelige bestemmelser om kontanthjælp for unge under 23 år samt selvfølgelig alle øvrige bestemmelser om beskæftigelsestilbud inden for såvel Socialministeriets som Arbejdsministeriets ressortområder.

Eventuel supplerende uddannelse kan f.eks. være uddannelses- og erhvervsvejledning, job-søgningsteknik, almene fag og lign., men kommunerne bliver efter forslaget meget frit stillet med hensyn til, om beskæftigelsen skal suppleres med uddannelse og i givet fald i hvilket omfang og med hvilket indhold.

Der vil være nogle ledige unge i gruppen under 20 år, som ikke bliver omfattet af ungdomsydelsesordningen. Unge, som er ledige på grund af sygdom, eller som falder ind under bistandslovens § 42, vil ikke blive visiteret til ordningen, men skal fortsat hjælpes gennem bistandslovens almindelige hjælpemuligheder.

Jeg har fra forskellige uformelle kontakter med kommunerne fået positive tilkendegivelser om ideen i den foreslåede ordning, og jeg har tillid til, at kommunerne vil forstå at få gode resultater ud af et sådant nyt instrument i beskæftigelsesindsatsen.

Jeg vil gerne i denne sammenhæng nævne, at vi under forberedelsen af forslaget har haft meget stor glæde af at kunne bruge erfaringerne fra bl.a. frikommuneforsøg med aktivering af ledige.

Vi vil følge ordningen nøje, og det er foreslået, at ordningen tages op til revision inden udgangen af 1991.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Ændring af rådighedsbeløbet til personligt tillæg m.v.).

(Lovforslag nr. L 151).

Hovedelementet i samspilsløsningen, jf. lov nr. 390 af 10. juni 1987, var en omlægning af beregningen af de sociale pensionsydelse som personligt tillæg, pensionstillæg og grundbeløb. Omlægningen, der skulle ske over en pe-

[Socialministeren]

riode fra 1988 til 1995, havde til formål at begrænse aftrapningen af pensionsydelse for pensionister med ekstrairtdægtter. Fradragsbeløbene for de nævnte ydelser skulle derfor forhøjes. For så vidt angår pensionstillæg skulle forhøjelserne ske gradvis i perioden 1991-95.

I foråret vedtog Folketinget en ændring af pensionsloven, jf. lov nr. 128 af 12. marts 1988, hvorefter bl.a. samspilsløsningen blev yderligere forbedret og fremrykket. For pensionstillægget betød lovændringen, at de forbedrede beregningsregler nu skulle have virkning fra 1989 - og løbende indtil 1993. Fra 1989 forhøjes fradragsbeløbene således for pensionstillæg. Det vil sige, at fra dette tidspunkt vil flere pensionister kunne få pensionstillægget fuldt ud.

Efter pensionsloven er der fastsat et maksimumbeløb for de udgifter, som kommunerne kan få refunderet til personligt tillæg. Maksimumbeløbet, der i loven betegnes som rådighedsbeløbet, beregnes for den enkelte kommune på grundlag af antallet af pensionister med fuldt pensionstillæg. Alene på grund af denne beregningsmetode vil rådighedsbeløbet fra 1989 og hvert år frem til 1993 blive forøget svarende til den stigning i antallet af pensionister med fuldt pensionstillæg, der følger af samspilsløsningen.

Da antallet af pensionister, der er omfattet af reglerne om personligt tillæg, ikke stiger tilsvarende, og da samspilsløsningens regler har gjort det muligt at fastsætte antallet af pensionister, der kunne få personligt tillæg, foreslås, at beregningsmetoden ændres. Rådighedsbeløbet skal i stedet beregnes efter antallet af pensionister, der kunne modtage et fuldt personligt tillæg.

Med forslaget opnås, at rådighedsbeløbet størrelse automatisk vil »tilpasse sig« antallet af pensionister, der er omfattet af reglerne om personligt tillæg.

Jeg skal understrege, at lovændringen alene er af teknisk karakter. Det nuværende niveau for rådighedsbeløbet videreføres således med lovforslaget - svarende til finanslovforslaget for 1989.

Samtidig foreslås, at det i loven præciseres, at der i forbindelse med den gældende bemyndigelsesbestemmelse om fastsættelse af udbetalingsregler for social pension også kan fastsættes regler om størrelsen af personligt tillæg.

Det tilsigtes hermed at begrænse antallet af sager vedrørende personligt tillæg, hvor det tillæg, der skal udbetales, eller det beløb, som pensionisten selv skal betale, er bagatelagtigt.

Det er hensigten at anvende bemyndigelsesbestemmelsen nu til at fastsætte bagatelgrænser for personligt tillæg til dækning af medicinudgifter. For pensionister berettigede til personligt tillæg vil dette medføre, at der ydes *fuldt* personligt tillæg, hvis pensionistens egenandel er bagatelagtig. Tilsvarende vil der ikke kunne udbetales personligt tillæg til dækning af medicinudgifter, hvis tillæggets størrelse er bagatelagtig.

Jeg skal understrege, at forslaget ikke medfører, at der kan eller skal ske ændringer i de gældende regler for tildeling af personligt tillæg til pensionister. Det er således fortsat overladt til det sociale udvalg bl.a. at fastsætte størrelsen af fuldt personligt tillæg.

Også denne del af lovforslaget er udgiftsneutral.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Leif Hermann (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning. (Kommunal registrering af bygninger m.v.).

(Lovforslag nr. L 145).

Forslag til lov om ændring af lov om kommuneplanlægning. (Bevaringsplanlægning m.v.).

(Lovforslag nr. L 146).

Miljøministerens såkaldte lovpause har ramt de to lovforslag om bygningsfredning, som næsten var færdigbehandlet inden valget den 10. maj 1988.

Ministerens udsættelse af denne lovrevision, som et enigt Folketing forlangte gennemført i 1986, har hidtil manglet enhver begrundelse. Trods al anvendt flid har ministeren behændigt undgået at komme ind på dette emne i sine talrige udtalelser til offentligheden siden indsættelsen i det høje embede.

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg var i realiteten færdig med forslaget i foråret 1988. Der udestod kun enkelte tekniske proble-